

Udvalg, inden vi endeligt vedtager Lovforslaget.

Det ærede Medlem fra Lejre sagde, da han berørte en Del af de Forhold, jeg har fremdraget, bl. a. de periodiske Vurderinger, at jeg havde argumenteret imod de periodiske Vurderinger, men jeg var nu gaaet med dertil. Men det er jo en fuldstændig Forvrængning. I Virkeligheden er Forholdet det — og det ærede Medlem og de ærede Medlemmer i det hele vil huske det, selv om jeg naturligvis forstaar, at de lange Samlinger kan tage noget paa Hukommelsen —, at jeg netop argumenterede for, at vi skulde gøre Forsøget med de periodiske Vurderinger, ikke mindst fordi vi var inde i en abnorm Tid, hvor Jordpriserne var gaaet betydeligt i Vejret; der kunde derfor være nogen Grund til at gøre et Forsøg, saaledes at Staten tog det første Tab, hvis Jordpriserne i Løbet af den første halve Snes Aar eller 15 Aar skulde gaa noget ned. Jeg skal sige til det ærede Medlem fra Lejre, at med Hensyn til det, der nu bliver gennemført, holder vi os paa den Linie, hvor vi har været hele Tiden; det er det ærede Medlem, der er gaaet over paa vor Side i den Henseende. Det, der bliver gennemført nu, er netop det, som jeg gjorde mig til Talsmand for, da Sagen var til første Behandling her i Tinget efter Jul: at vi skulde gøre et Forsøg, og at man ikke skulde tage en endelig Beslutning, før man saa, hvilke Erfaringer man høstede gennem de Aar, der kommer, og gennem de Omvurderinger, vi skal have. Men med Hensyn til dette Punkt sagde det ærede Medlem fra Lejre — og det ikke alene her i Rigsdagen, men jeg har truffet sammen med det ærede Medlem ved Møder, hvor han stadig har fastholdt det samme — at her var der ikke Tale om noget Afslag, ikke Tale om at gaa paa Akkord! Jeg appellerer til ærede Medlemmer: Er det ikke netop de Toner, vi har hørt fra det ærede Medlem fra Lejre og fra den højtærede Landbrugsminister? Men nu gaar de over paa den anden Linie, som vi har været inde paa hele Tiden. Det skal de naturligvis ikke have Bebrejdelser for, men hvis de noget tidligere havde set det rigtige i at gaa den Vej, saa kunde vi for lang Tid siden have haft Lovforslaget færdigt, saa havde vi ikke behøvet at tærskes Langhalm, som vi nu har gjort gennem adskillige Maaneder, paa, om det nu skulde være to eller tre Vurderinger. Det var jo ikke noget, vi gjorde til et Ultimatum, som vi ikke kunde forhandle om.

Det ærede Medlem fra Rønne (Hauge), Socialdemokraternes Ordfører — og i den Henseende har han haft Følgeskab af det konservative Partis Ordfører, det ærede 6te Medlem for Præstø Amt (Ulrich) — har været meget haard i sin Kritik af Lovforslaget i Dag. Det forekommer mig, at netop dette, at det sidst nævnte ærede Medlem tilsyneladende — og maaske ogsaa i Realiteten — fik nogen Støtte fra det ærede Medlem fra Rønne, bidrog til, at han kom noget højere op, end han ellers vilde være kommet. Jeg vil sige, at hvis man har Ret i, at Lovforslaget ingen Betydning faar, hvis det virkelig skulde forholde sig saaledes, som det ærede 6te Medlem for Præstø Amt udtalte, saa maa vi se at forbedre Loven, for saa er den ikke, som den skal være. Thi det maa være vor Opfattelse, at naar vi endelig er færdig med disse Love, saa skal de kunne benyttes i det praktiske Liv. Jeg vil naturligvis indrømme, at det kan have sine store Vanskeligheder, saaledes som Landet ligger for Tiden, idet det Forhold, vi her lovgiver om, ikke staar isoleret, men hænger sammen med hele Arbejderspørgsmaalet. Det er f. Eks. for Øjeblikket uhyre dyrt at bygge, og det er det, der egentlig gør det saa vanskeligt at faa begyndt. Hvis Murerne og Mursvendene med et Par Maaneders Mellemrum fremdeles skal have mere for deres Arbejde, saa bliver det endnu vanskeligere for de Folk, som gerne vil have saadanne Brug oprettet. Det er Byggespørgsmaalet, der frembyder den uhyre Vanskelighed; men ogsaa hele Arbejdsløshedsspørgsmaalet griber ind. Naar vi ogsaa til Vinter opretholder den Tilstand, at Arbejderne ikke kan arbejde i andet end et ganske bestemt Fag og for en bestemt Betaling, som de efterhaanden faar sat højere og højere op — jeg har ikke noget imod, at de faar en god Løn — men der maa ogsaa her være en Grænse —, og Staten saa skal underholde dem gennem Arbejdsløshedskassen, saaledes at de kun behøver at arbejde 3—4 Maaneder af Aaret, saa maa vi være klare over, at saa gør dette Lovkompleks ikke nogen Nytte. Men Venstre har netop ønsket, at der maatte ske en Forandring her saa hurtigt som muligt; og hvis vi, hvad jeg haaber, faar nye Forhold her, saa skal det ogsaa vise sig, at der er en hel Del Mennesker, der vil gøre Brug af Loven, selv om det er vanskelige Tider.

Jeg vil sige til det ærede 6te Medlem for Præstø Amt, der var inde paa en Omtale af det Forslag, vi har stillet med